

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1094/2024
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Макаји Славка, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Неготину Кв 99/24 од 10.06.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 Спк 7/24 од 08.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Макаји Славка, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Неготину Кв 99/24 од 10.06.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 Спк 7/24 од 08.07.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Неготину Кв 99/24 од 10.06.2024. године одбачен је захтев браниоца окривљеног АА за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Вишег суда у Неготину Спк 14/21 од 26.03.2021. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 Спк 7/24 од 08.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против првостепеног решења.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Славко Макаји, захтев за заштиту законитости подноси против правноснажних решења о понављању кривичног поступка, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијана решења.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости не одређује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. У образложењу захтева, иако исти подноси против решења о понављању поступка, не истиче разлоге који оправдавају понављање кривичног поступка, већ полемише са утврђеним чињеничним стањем и правном квалификацијом кривичног дела, истичући повреду члана 439. тачка 1) ЗКП, те изводећи сопствене закључке да у конкретном случају нема групе и да радње које су описане не представљају кривично дело. На овај начин бранилац окривљеног полемише са чињеничним утврђењима на којима је заснована правноснажна првостепена пресуда. У погледу наведеног истиче да је у току кривичног поступка у коме је окривљени оглашен кривим, осуђујућа пресуда заснована на правној заблуди у коју је окривљени доведен, а који је признао нешто што није могао признати, јер су у истој или сличној ситуацији друга лица – саизвршиоци, односно чланови групе ослобођени од кривице. Бранилац истиче да су пресуде које се односе на саизвршиоце донете накнадно и да оне представљају нове околности и чињенице које иду у прилог окривљеном, на који начин бранилац полемише са чињеничним питањима и доказима изведеним пред првостепеним судом и изводи сопствене закључке у погледу утврђеног чињеничног стања, у смислу члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да повреда закона на које указује одбрана из члана 440. ЗКП, не представља законски разлог у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић